

hvad det er, Flertallet her foreslaar, vil man komme til det Resultat, at disse Paragraffer slet ikke ere saa uskyldige endda. Den Affattelse, § 18 vilde faa efter Flertallets Forslag, skulde maaske se noget mindre vidtrækkende ud end Lovforslagets oprindelige Affattelse, men dette er i Virkeligheden ikke Tilfældet, i alt Fald kun i meget ringe Grad. Lovforslagets § 18 gaar nemlig ud paa, at der kan oprettes 10 Hesteopdrætningsanstalter her i Landet, og at der paa hver Anstalt skal være mindst 10 første Klasses Følhopper. Der kan til Indkøb af disse Følhopper faas Halvdelen af den for Hopperne erlagte Købesum, dog ikke over 900 Kr. for hver Hoppe, og denne Sum skal betragtes som et Laan, der skal være rente- og afdragsfrit i de første 5 Aar. Nu kommer Flertallet her og foreslaar en Affattelse, hvorefter Landbrugsministeren, naar han finder det formaalstjenligt, til Foreninger, som have Avl af Heste til Formaal, kan udlaane en Sum af 80,000 Kr., saaledes at der til hver Hoppe kun kan faas 800 Kr., medens Laanet i øvrigt skal ydes paa samme Vilkaar, som er fastsat i det oprindelige Forslag. Forskellen her er jo ikke meget stor, men paa en vis Maade er den dog ikke saa helt lille. Forskellen har egentlig to Sider, først en rent finansiel Side, og denne finansielle Side er meget lille, thi der er Forskellen kun den, at 90,000 Kr. ere nedsatte til 80,000 og de 900 Kr. pr. Følhoppe til 800 Kr. Saa er der en anden Side, og det er den, at efter Flertallets Affattelse vil Landbrugsministeren komme til at staa i en meget uheldig og vanskelig Stilling. Jeg tror, at Landbrugsministeren meget vil betakke sig for at tiltræde en saadan Ændring, og det glæder mig, at den højtærede Landbrugsminister allerede har taget Afstand og udtalt, at han kan følge Mindretallet med Hensyn til denne Paragraf.

Dersom man nu tænkte sig Flertallets Affattelse af §§ 18 og 19 vedtagen, hvad vilde det saa bevirke? Naar de komme ud i det praktiske Liv, ville de simpelt hen bevirke, hvad vi for Resten allerede have Erfaringer for, at der bliver en Iver og et Jag efter at faa oprettet saadanne Foreninger og dernæst et hidsigt Jag efter at købe Hopper, og et saadant Jag maa jeg for min Del betragte som i høj Grad uheldigt og usundt. Usundt derved, at Prisen for en almindelig god Hoppe vil blive skruet saa højt op, at den i Virkeligheden kan betegnes som aldeles meningsløs og paa en vis Maade kommer til at monopolisere Avlen. Derved vil den pri-

vate Opdrætter blive forurettet, den private Opdrætters Stilling vil blive svækket, og maaske endog i meget høj Grad, og jeg ønsker ikke — og jeg tror heller ikke, at Flertallet i denne Sal vil være med dertil — at indsætte saadanne Bestemmelser i Husdyrloven, at den private Opdrætter kommer til at virke og arbejde under mere trykkede og vanskelige Forhold end nu. Og at dette vil blive Tilfældet, hvis Flertallets Affattelse af §§ 18 og 19 vedtages, derom er der og kan der ikke være mindste Tvivl. Jeg nævnte før, at der ganske sikkert vilde blive et stort Jag efter at faa dannet saadanne Foreninger og efter at købe Hopper. Noget saadant have vi allerede erfaret ovre i Jylland. Det er allerede omtalt af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen), saa jeg skal ikke opholde mig videre derved. Forholdet er jo det, at der ovre paa Jyllands Østkyst er dannet tre store, pengestærke Foreninger, og disse Foreninger fik straks stort Jag med at købe Hopper. Da disse Mænd derovre saa, at der nu var Udsigt til, at de kunde trække saa store Veksler paa Statskassen, vare de straks hurtige med at faa disse Foreninger startede, og det er Foreninger, der ere saa stærke, at skulde noget saadant som det, der her er foreslaaet, blive vedtaget, ville de saa at sige kunne dirigere hele Avlen derovre, og det vil selvfølgelig blive i høj Grad svækkende for de private Opdrættere og for Hesteavlforeningerne i det hele taget. Jeg skal, som sagt, ikke komme videre ind paa disse Foreninger, og skal nu tillade mig et Par enkelte Bemærkninger til § 19. Lovforslagets § 19 gaar ud paa, at et Beløb af 30,000 Kr. skal af Landbrugsministeren anvendes som Foderpenge for de Følhopper, som ejes af de i § 18 omhandlede Hesteopdrætningsanstalter, og saaledes at der kan udbetales 300 Kr. aarlig for hver Følhoppe. Nu foreslaar Flertallet, at det samme Beløb, altsaa 30,000 Kr., skulde anvendes, men ikke som Foderpenge for Følhopperne, men derimod til Foderpenge for Plagene, saaledes at der skal gives 200 Kr. aarlig for hver Plag, og det skal man blive ved med, til de have naaet en Alder af 4 Aar. Nu synes jeg rigtignok, at det er temmeligt højt at kalde en Hest en Plag, til den er 4 Aar. Naar man ser paa Flertallets Affattelse af §§ 18 og 19, lægger man straks Mærke til, at de have strøget Ordet „Hesteopdrætningsanstalter“ og i Stedet indsat Ordet „Foreninger“, men det forekommer mig, at om man bru-